

NEKROLOG AKADEMIKU IVANU CIFRIĆU

<https://www.doi.org/10.17234/9789533791906.18>

Poštovani članovi obitelji, kolege i kolegice, akademici,

Dopustite da se u ime Hrvatskog sociološkog društva s nekoliko riječi oprostim se od našeg dugogodišnjeg člana akademika Ivana Cifrića. Bio je jedan od uvijek aktivnih, vrijednih članova, obnašao je dužnost tajnika i predsjednika društva. Kao mlada sociologinja svoje članstvo u našoj profesionalnoj asocijaciji započela sam kao tajnica predsjedniku profesoru Cifriću, mom bivšem profesoru statistike i sociologije sela i budućem mentoru moje doktorske disertacije.

Već tada uvjerala sam se koliko je njegova marljivost i radna disciplina bila uzorna. Energija i uvijek nemirni duh pun novih ideja i projekata nisu ga nikad napuštali, do kraja. Organizirao je mnoge znanstvene skupove, Ljetnu sociološku školu u Crikvenici kroz koje su prošle mnoge generacije studenata, uporno je radio na redovitom izlaženju časopisa Socijalna ekologija, na Biblioteci Razvoj i okoliš u kojoj su mnogi mladi sociolozi objavili svoje prve knjige. Oduvijek je naglašavao kako treba pisati i objavljivati, ostaviti pisanu riječ, jer ona ostaje.

Sociološka zajednica izgubila je jednog od najzaslužnijih članova. Njegov život bio je posvećen promicanju i razvoju sociologije. Naša sociologija kao znanost i kao profesija bila bi mnogo siromašnija bez njegovog neumornog plodnog rada. Ivan Cifrić posvetio je život izgradnji sociologije, otvaranju novih područja istraživanja oblikujući nove sociološke discipline, dokazivanju velikih potencijala naše discipline u kreiranju

¹ Dr. sc. Jasminka Lažnjak, red. prof., Odsjek za sociologiju, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

ŽIVOT U SJEĆANJU

Znanstveni prilozi i osobne crtice u spomen akademiku Ivanu Cifriću (1946.-2018.)

politika, stvaranju humanijeg, pravednijeg, društva očuvanog ekološkog suvereniteta i bez kulture zidova kako je pisao u svojoj pretposljednjoj knjizi.

I zato mu dugujemo veliku zahvalnost.

Međutim ta njegova izuzetna radna etika nikad nije bila na putu njegovoj bečarskoj slavonskoj duši. Mnoge generacije studenata i kolega provele su s njim sate razgovarajući uz časicu u običnim, malim birtijama i tavernama. Neformalno druženje uz čašu vina, zalogaj čvaraka i slanine naučilo nas je kako se stvara i održava zajednica, da bez tog nema naše „gemeinschaft“, sociološke zajednice. I za te sate podučavanja društvenosti, veliko hvala.

Dragi profesore, dragi kolega, neka ti je vječna slava i hvala!

Iskrena sućut obitelji u ime HSD-a i moje osobno!